

การสร้างชิ้นงานปูนปั้นจากเม็ดโฟมเหลือใช้สำหรับงานตกแต่ง

Stuccowork creating from foam scraps for decoration

นายพงษ์พันธ์ โชติพันธ์¹ นายสุรินทร์ บุญรอด¹
Pongphan Chotiphan¹ Surinthon Bunrod¹

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้าชมภายในพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำราชชมงคลตราง ต่อการนำชิ้นงานซึ่งมีส่วนประกอบของขยะประเภทโฟมเหลือใช้มาใช้ภายในพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำราชชมงคลตรางพบว่า นักท่องเที่ยวกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน ที่มาท่องเที่ยวพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำราชชมงคลตรางพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำราชชมงคลตราง กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน 233 คนคิดเป็นร้อยละ 58.3 เป็นหญิง ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นชาย มีจำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 41.8 ความพึงพอใจต่อคุณลักษณะชิ้นงานสำหรับผู้มาเที่ยวชมที่พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำราชชมงคลตราง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในด้านทั้ง 4 ด้าน พบว่า ความพึงพอใจด้านรูปลักษณ์ เมื่อพิจารณาแต่ละข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจมีความพึงพอใจเกี่ยวกับความเหมาะสมสำหรับงานปั้นอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุดและน้อยที่สุดความพึงพอใจต่อรูปทรงและสีสันทน เมื่อพิจารณาแต่ละข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจมีความพึงพอใจเกี่ยวกับผิวสัมผัสที่มีความเหมาะสมสำหรับงานปั้นมากที่สุดและน้อยที่สุดมีความพึงพอใจต่อการรับน้ำหนัก อายุการใช้งาน และความคงทน ด้านความสวยงาม เมื่อพิจารณาแต่ละข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจมีความพึงพอใจเกี่ยวกับการลงสี อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด และน้อยที่สุดความพึงพอใจต่อความประณีต และด้านการใช้ประโยชน์ เมื่อพิจารณาแต่ละข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจมีความพึงพอใจเกี่ยวกับใช้เป็นของที่ระลึก อยู่ในระดับมากที่สุด และน้อยที่สุดความพึงพอใจต่อการใช้ประโยชน์ และเมื่อสรุปภาพรวมผู้ตอบแบบสำรวจมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านความสวยงาม และน้อยที่สุด คือ ด้านความคงทน

คำสำคัญ : พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำราชชมงคลตราง นักท่องเที่ยว

---

¹ สถาบันทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 179 หมู่ 3 ตำบล ไม้ฝาด อำเภอ สีกา จังหวัด ตราง 92150

บทนำ

ปัจจุบันปัญหาสิ่งแวดล้อมของโลกที่กำลังอยู่ในภาวะวิกฤตนั้นมีมากมายหลายปัญหา แต่ประเด็นที่มีความสำคัญและทั่วโลกให้ความสนใจอยู่ในขณะนี้คือปัญหาของขยะมูลฝอย ซึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากกิจกรรม การดำเนินชีวิตของมนุษย์และได้ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาพเสื่อมโทรมของสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะขยะมูลฝอยที่สลายตัวได้ยากในสิ่งแวดล้อม อาทิเช่น โฟม พลาสติก ขวดแก้ว เป็นต้น ซึ่งขยะเหล่านี้ล้วนส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยเฉพาะโฟมซึ่งไม่สามารถย่อยสลายได้ เพียงแต่เปลี่ยนอนุภาคให้มีขนาดเล็กลงได้ ซึ่งพบว่าสถานการณ์ขยะประเภทโฟมในปัจจุบัน จากการสำรวจปริมาณขยะประเภทโฟมในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 - 2556 พบว่ามีปริมาณขยะประเภทโฟมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจาก 34 ล้านใบต่อวัน เป็น 61 ล้านใบต่อวัน หรือโดยเฉลี่ยแล้วคนไทยสร้างขยะประเภทโฟมเพิ่มขึ้นประมาณ 1 ใบต่อคนต่อวัน ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า วิถีชีวิต สังคม และพฤติกรรมของคนไทยในปัจจุบันตระหนักถึงความสะดวกสบาย และความรวดเร็ว มากกว่าผลกระทบต่อด้านสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะสังคมในเมือง หรือสถานที่ที่มีการรวมตัวกันของประชาชนเป็นจำนวนมาก จะพบว่ามีขยะประเภทโฟมมากกว่าปกติ ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการนำขยะประเภทโฟมเหล่านี้มาสร้างเป็นนวัตกรรม และสิ่งประดิษฐ์ต่างๆ เพื่อช่วยลดปริมาณขยะประเภทโฟมให้น้อยลง

สำหรับทางสถาบันทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล-ศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง ซึ่งเป็นหน่วยงานที่มีความเกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และยังเป็นหน่วยงานที่ยังมีการใช้โฟมในการสร้างชิ้นงานและตกแต่งมุมถ่ายภาพภายในหน่วยงาน ผู้วิจัยได้เล็งเห็นความสำคัญจึงมีแนวคิดที่จะนำเอาเศษโฟมเหลือใช้มาใช้เป็นส่วนผสมในการสร้างชิ้นงานปูนปั้น เพื่อใช้สำหรับงานตกแต่งภายในพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำราชมงคลตรัง เพื่อช่วยลดปริมาณขยะประเภทโฟมให้กับหน่วยงาน และนำเศษขยะมาใช้ให้เกิดประโยชน์และเกิดมูลค่า อีกทั้งยังสามารถนำไปต่อยอดสู่ชุมชนได้อีกในอนาคต

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจอย่างยิ่งที่จะทำการศึกษาการสร้างชิ้นงานจากเม็ดโฟมที่เหลือใช้ ซึ่งเป็นประโยชน์ในงานตกแต่งภายในพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำราชมงคลตรัง และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของผู้เข้าชมภายในพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำราชมงคลตรัง ต่อการนำชิ้นงานซึ่งมีส่วนประกอบของขยะประเภทโฟมเหลือใช้มาใช้ภายในพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำราชมงคลตรัง

วิธีดำเนินการวิจัย

1 ประชากร

1.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักท่องเที่ยวที่ท่องเที่ยวพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ราชมณฑลตรัง ตั้งแต่เดือน ตุลาคม 2561 – กันยายน 2562

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการตอบแบบสอบถามในครั้งนี้ คือผู้เข้าชมภายในพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ราชมณฑลตรัง ในช่วงระหว่างเดือน ตุลาคม พ.ศ. 2561 – กันยายน พ.ศ. 2562 จำนวน 400 คน โดยการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมโดยหลักการคำนวณของ Yamane's (Yamane, 1973 : 583) โดยให้มีค่าความคลาดเคลื่อนได้ 0.05 ดังสูตร ต่อไปนี้

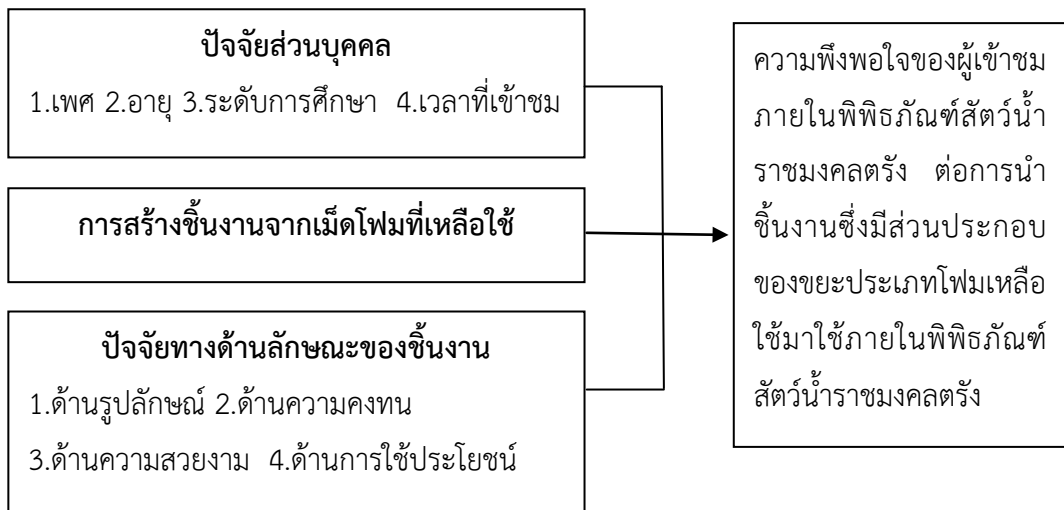
$$n = \frac{N}{1+Ne}$$

โดย n = จำนวนของขนาดตัวอย่าง

N = จำนวนรวมทั้งหมดของประชากรที่ใช้ในการศึกษา

e = ความผิดพลาดที่ยอมรับได้(โดยกำหนดให้เท่ากับ.05)

2. กรอบแนวคิดในการวิจัย

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ลักษณะเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เข้าชมภายในพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำราชชมงคลตรัง ต่อการนำขึ้นงานซึ่งมีส่วนประกอบของขยะประเภทโฟมเหลือใช้มาใช้ภายในพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำราชชมงคลตรัง แบ่งออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล เป็นแบบบันทึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อบันทึกข้อมูลพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา เวลาที่เข้าชม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจของผู้เข้าชมภายในพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำราชชมงคลตรัง ต่อการนำขึ้นงานซึ่งมีส่วนประกอบของขยะประเภทโฟมเหลือใช้มาใช้ภายในพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำราชชมงคลตรัง เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง ได้แก่ ด้านรูปลักษณ์ ด้านความคงทน ด้านความสวยงาม และด้านการใช้ประโยชน์

3.2 วิธีสร้างเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือใช้ในการเก็บรวบรวม ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง ตามขั้นตอน ดังนี้

1) ศึกษาหลักลักษณะการสร้างป้อนขึ้นในรูปแบบต่างๆ และลักษณะของขึ้นงาน จากตำรา เอกสาร และงานวิจัย

2) นำข้อมูลที่ได้มากำหนดกรอบแนวความคิดในการวิจัย

3) สร้างเครื่องมือเป็นแบบสอบถามแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาพิจารณาความเหมาะสมของสำนวนภาษา การใช้ถ้อยคำ และนำแบบสอบถามไปปรับปรุงแก้ไข

4) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักท่องเที่ยวที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง หลังจากนั้นจึงนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งก่อนนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวภายในพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำราชชมงคลตรัง ตอบแบบสอบถาม และเก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามใช้การวิเคราะห์ข้อมูลแจกแจงความถี่ และการหาค่าร้อยละ

5.2 คำถามเกี่ยวกับแบบสอบถามเพื่อวัดความพึงพอใจของผู้เข้ามาเยี่ยมชมภายในพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำราชชมงคลตรัง ต่อการนำเม็ดโพลีเมทิลอิมิไดนมาสร้างเป็นชิ้นงานตกแต่ง ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลแจกแจงความถี่ และการหาค่าร้อยละ หาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) โดยกำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม, 2535)

ค่าเฉลี่ย	แปลผล
4.50 – 5.00	พึงพอใจมากที่สุด
3.50 – 4.49	พึงพอใจมาก
2.50 – 3.49	พึงพอใจปานกลาง
1.50 – 2.49	พึงพอใจน้อย
1.00 – 1.49	พึงพอใจน้อยที่สุด

6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติพื้นฐาน (โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์โปรแกรม SPSS FOR WINDOW และ Microsoft Excel)

- 1) ค่าร้อยละ (Percentage)
- 2) ค่าเฉลี่ย (Mean : $\bar{x}$)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด
 N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

- 3) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: S.D.)

$$S.D. = \frac{\sqrt{\sum (\bar{x} - x)^2}}{N}$$

เมื่อ $S.D.$ แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

x แทน คะแนนระดับการประเมิน

$\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ย

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ จำนวน 233 คน คิดเป็นร้อยละ 58.30 เป็นหญิง ส่วนกลุ่มตัวอย่างที่เป็นชาย มีจำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 41.80 ส่วนใหญ่จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 35.30 เป็นผู้มีอายุไม่เกิน 20 ปี รองลงมาเป็นผู้ที่มีอายุ 21- 30 ปี จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 33.30 และกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 51 ปีขึ้นไปมีจำนวนน้อยที่สุด คือ 14 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50 ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จำนวน 185 คน คิดเป็นร้อยละ 46.30 เป็นผู้ที่มีการศึกษาในระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า รองลงมาเป็นผู้ที่มีระดับการศึกษามัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18 และผู้ที่มีระดับการศึกษาในระดับสูงกว่าปริญญาตรีน้อยที่สุด จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 5.30 เวลาที่เข้าชมจำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 50.30 เข้าชมช่วงเช้าก่อน 11.00 น. รองลงมาเป็นผู้ที่เข้าชมในช่วงกลางวันก่อน 11.00 – 13.00 น. จำนวน 100 คน คิดเป็นร้อยละ 25 และผู้เข้าชมในช่วงบ่ายเวลาไม่เกิน 15.30 น. จำนวน 99 คน คิดเป็นร้อยละ 24.80

2. ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าชมภายในพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำราชชมงคลต้ง ต่อการนำชิ้นงานขยะประเภทโฟมเหลือใช้มาใช้ภายในพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำราชชมงคลต้ง (ดังตารางที่ 1) ตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานสำหรับการสร้างชิ้นงานปูนปั้นจากเม็ดโฟมเหลือใช้สำหรับงานตกแต่ง

ความพึงพอใจต่อคุณลักษณะชิ้นงานสำหรับผู้มาเที่ยวชมที่พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำราชชมงคลต้ง	ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$)	S.D.	ลำดับ	ระดับความพึงพอใจ
1. ด้านรูปลักษณ์	4.79	0.40	2	พึงพอใจมากที่สุด
2. ด้านความคงทน	4.41	0.74	4	พึงพอใจมาก
3. ด้านความสวยงาม	4.89	0.31	1	พึงพอใจมากที่สุด
4. ด้านการใช้ประโยชน์	4.73	0.60	3	พึงพอใจมากที่สุด
รวม	4.23	0.53		พึงพอใจมาก

จากตาราง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อคุณลักษณะชิ้นงานสำหรับผู้มาเที่ยวชมที่พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำราชชมงคลต้งในด้านทั้ง 4 ด้าน มากที่สุด คือ ด้านความสวยงาม รองลงมาด้านรูปลักษณ์ และน้อยที่สุดด้านความคงทน โดยสามารถนำมาแจกแจงปัจจัยในแต่ละด้าน ดังนี้

คุณลักษณะชิ้นงานด้านรูปลักษณ์

พบว่า ความพึงพอใจด้านรูปลักษณ์ เมื่อพิจารณาแต่ละข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจมีความพึงพอใจเกี่ยวกับความเหมาะสมสำหรับงานปั้น ร้อยละ 98.50 อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.93$) รองลงมาความพึงพอใจต่อลวดลายการปั้นร้อยละ 97.50 อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.88$) และน้อยที่สุดความพึงพอใจต่อรูปทรงและสีสันท ร้อยละ 92.50 อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.63$) ซึ่งภาพรวมต่อคุณลักษณะชิ้นงานด้านรูปลักษณ์อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ร้อยละ 95.88 ($\bar{x} = 4.79$)

คุณลักษณะชิ้นงานด้านความคงทน

พบว่า ความพึงพอใจด้านความคงทน เมื่อพิจารณาแต่ละข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจมีความพึงพอใจเกี่ยวกับผิวสัมผัสที่มีความเหมาะสมสำหรับงานปั้น ร้อยละ 90 อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.50$) และน้อยที่สุดความพึงพอใจต่อการรับน้ำหนัก อายุการใช้งาน และความคงทน ร้อยละ 86.50 อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.33$) ซึ่งภาพรวมต่อคุณลักษณะชิ้นงานด้านความคงทนอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ร้อยละ 88.25 ($\bar{x} = 4.41$)

คุณลักษณะชิ้นงานด้านความสวยงาม

พบว่า ความพึงพอใจด้านความสวยงาม เมื่อพิจารณาแต่ละข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจมีความพึงพอใจเกี่ยวกับการลงสีร้อยละ 99.50 อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.98$) รองลงมาความพึงพอใจต่อความสวยงามร้อยละ 99 อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.95$) และน้อยที่สุดความพึงพอใจต่อความประณีตร้อยละ 95 อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.75$) ซึ่งภาพรวมต่อคุณลักษณะชิ้นงานด้านความสวยงามอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ร้อยละ 97.83 ($\bar{x} = 4.89$)

คุณลักษณะชิ้นงานด้านการใช้ประโยชน์

พบว่า ความพึงพอใจด้านการใช้ประโยชน์ เมื่อพิจารณาแต่ละข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจมีความพึงพอใจเกี่ยวกับใช้เป็นของที่ระลึกร้อยละ 100 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 5$) รองลงมาความพึงพอใจเป็นของประดับตกแต่งร้อยละ 99 อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.95$) และน้อยที่สุดความพึงพอใจต่อการใช้ประโยชน์ร้อยละ 85 อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.25$) ซึ่งภาพรวมต่อคุณลักษณะชิ้นงานด้านการใช้ประโยชน์อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ร้อยละ 94.67 ($\bar{x} = 4.73$)

ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 ชิ้นงานปูนปั้นจากเม็ดโฟมเหลือใช้สำหรับงานตกแต่ง

วิจารณ์ผล

จากการวิจัยความพึงพอใจของผู้เข้าชมภายในพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำราชมงคลตรังต่อการนำชิ้นงานขยะประเภทโฟมเหลือใช้มาใช้ภายในพิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำราชมงคลตรังพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในด้านทั้ง 4 ด้าน พบว่า ความพึงพอใจด้านรูปลักษณ์ เมื่อพิจารณาแต่ละข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจมีความพึงพอใจเกี่ยวกับความเหมาะสมสำหรับงานปั้นอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุดและน้อยที่สุดความพึงพอใจต่อรูปทรงและสีสันทัน ความพึงพอใจด้านความคงทน เมื่อพิจารณาแต่ละข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจมีความพึงพอใจเกี่ยวกับผิวสัมผัสที่มีความเหมาะสมสำหรับงานปั้นมากที่สุดและน้อยที่สุดมีความพึงพอใจต่อการรับน้ำหนัก อายุการใช้งาน และความคงทน ด้านความสวยงาม เมื่อพิจารณาแต่ละข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจมีความพึงพอใจเกี่ยวกับการลงสี อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด และน้อยที่สุดความพึงพอใจต่อความประณีต และด้านการใช้ประโยชน์ เมื่อพิจารณาแต่ละข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจมีความพึงพอใจเกี่ยวกับใช้เป็นของที่ระลึก อยู่ในระดับมากที่สุด และน้อยที่สุดความพึงพอใจต่อการใช้ประโยชน์ และเมื่อสรุปภาพรวมผู้ตอบแบบสำรวจมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านความสวยงามและน้อยที่สุด คือ ด้านความคงทน

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปฤถต์, 2541 ศึกษาคุณค่าศิลปะปูนปั้นไทยตามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญงานปูนปั้นและนักศึกษาโปรแกรมวิชาศิลปศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตในสถาบันราชภัฏพบว่า ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ทัศนะของผู้เชี่ยวชาญงานปูนปั้น จำนวน 13 คน โดยใช้แบบสัมภาษณ์และวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละและวิเคราะห์เนื้อหา ส้ารวจความคิดเห็นนักศึกษาโปรแกรมวิชาศิลปศึกษา ระดับปริญญาบัณฑิตในสถาบันราชภัฏ จำนวน 223 คน จาก 10 สถาบัน โดยใช้แบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ แบบมาตราส่วนประเมินค่าและแบบปลายเปิด และวิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าความถี่ ค่าร้อยละ และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยปรากฏว่า

¹ สถาบันทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 179 หมู่ 3 ตำบล ไม้ฝาด อำเภอ สิเกา จังหวัด ตรัง 92150

ผู้เชี่ยวชาญงานปูนปั้นส่วนใหญ่แสดงทัศนะว่า ศิลปะปูนปั้นจัดเป็นศิลปะ แบบประเพณีไทยใช้ประดับสถาปัตยกรรมและประติมากรรมประเภทต่างๆ งานปูนปั้นที่มีความสวยงามมากคือ งานปูนปั้นที่วัดนางพญา จังหวัดสุโขทัย วัดเขabanไดอิฐ จังหวัดเพชรบุรี และวัดไถ่ จังหวัดลพบุรี ศิลปะปูนปั้นไทยมีคุณค่ามากที่สุด ในด้านความงาม (ด้านรูปแบบ การจัดองค์ประกอบ และการถ่ายทอดความรู้สึก) ด้านคุณค่าทางประวัติศาสตร์อันเป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ศิลป์ที่สำคัญ ในด้านภูมิปัญญาของศิลปินช่างปูนปั้นที่สร้างงานได้สะท้อนความคิดสร้างสรรค์ และคุณค่าในด้านที่สะท้อนถึงมรดกทางวัฒนธรรมอันเกี่ยวข้องกับคติความเชื่อและแนวคิดตามพุทธศาสนาในประเทศไทย ซึ่งการใช้เศษเศษโม่เก่ายังสามารถนำไปใช้ประโยชน์อย่างอื่นได้

จิราพร และคณะ, 2008 ได้รายงานว่เศษโม่เก่า สามารถนำไปใช้ในการทำคอนกรีตบล็อกประดับ โม่ได้เข้ามามีบทบาทในการดำรงชีพของมนุษย์ใน ปัจจุบัน เพราะมีคุณสมบัติเด่นคือ มีน้ำหนักเบา ภายในเนื้อมีฟองอากาศลักษณะคล้ายฟองน้ำ ธรรมชาติจึงใช้เป็นวัสดุบรรจุภัณฑ์ซึ่งทำให้มีเศษโม่เก่าเหลือทิ้งให้เป็นปัญหาสิ่งแวดล้อมจำนวนมาก การนำโม่กลับมาใช้ใหม่จึงเป็นการลดต้นทุนและแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีสมบูรณ์, 2549 ได้พัฒนานำโม่ที่ใช้แล้วมาผสมกับซีเมนต์เพื่อทำเป็นคอนกรีตบล็อกประดับที่มีน้ำหนักเบา ผลการวิจัย พบว่าคุณสมบัติของคอนกรีตบล็อกประดับที่พัฒนาขึ้นนี้ สามารถนำไปใช้เป็นวัสดุก่อสร้างผนังที่มี ความแข็งแรง สามารถรับน้ำหนักได้มีน้ำหนักเบา ป้องกันการซึมผ่านน้ำได้ดีและมีคุณสมบัติเป็น ฉนวนกันความร้อนได้ดีโดยขณะนี้ได้ประสบความสำเร็จในการทดลองสร้างบ้านตัวอย่างขนาดหนึ่งชั้นด้วยคอนกรีตบล็อกประดับนี้แล้ว ผลสำเร็จจากการวิจัยในโครงการนี้ทำให้บริษัทผู้ร่วมให้ทุนนำไป ประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตของบริษัทฯ และทางบริษัทคาดว่าจะมียอดขายเพิ่มขึ้นร้อยละ 30 ของ ยอดขายเดิมทำให้ productivity ดีขึ้น

---

¹ สถาบันทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 179 หมู่ 3 ตำบล ไม้ฝาด อำเภอ สีเกา จังหวัด ตรัง 92150

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาความพึงพอใจต่อคุณลักษณะชิ้นงานสำหรับผู้มาเที่ยวชมที่พิพิธภัณฑ์สัตว์น้ำราชชมงคลตรัง พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจในด้านทั้ง 4 ด้าน พบว่า ความพึงพอใจด้านรูปลักษณ์ เมื่อพิจารณาแต่ละข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจมีความพึงพอใจเกี่ยวกับความเหมาะสมสำหรับงานปั้นอยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุดและน้อยที่สุดความพึงพอใจต่อรูปทรงและสีสันทัน ความพึงพอใจด้านความคงทน เมื่อพิจารณาแต่ละข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจมีความพึงพอใจเกี่ยวกับผิวสัมผัสที่มีความเหมาะสมสำหรับงานปั้นมากที่สุดและน้อยที่สุดมีความพึงพอใจต่อการรับน้ำหนัก อายุการใช้งาน และความคงทน ด้านความสวยงาม เมื่อพิจารณาแต่ละข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจมีความพึงพอใจเกี่ยวกับการลงสี อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด และน้อยที่สุดความพึงพอใจต่อความประณีต และด้านการใช้ประโยชน์ เมื่อพิจารณาแต่ละข้อ พบว่า ผู้ตอบแบบสำรวจมีความพึงพอใจเกี่ยวกับใช้เป็นของที่ระลึก อยู่ในระดับมากที่สุด และน้อยที่สุดความพึงพอใจต่อการใช้ประโยชน์ และเมื่อสรุปภาพรวมผู้ตอบแบบสำรวจมีความพึงพอใจมากที่สุด คือ ด้านความสวยงามและน้อยที่สุด คือ ด้านความคงทน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1.1 ควรมีการพัฒนาออกแบบผลิตภัณฑ์งานประดิษฐ์จากเม็ดโฟมที่เหลือใช้ให้มีรูปแบบหลากหลายและสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

1.2 ควรศึกษาลักษณะวัตถุตัวอย่างอื่นด้วย เพื่อใช้สำหรับออกแบบงานประดิษฐ์ที่มีความหลากหลาย

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณผู้อำนวยการและรองผู้อำนวยการสถาบันทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ให้คำแนะนำและสนับสนุนในการทำวิจัย ขอขอบคุณนักท่องเที่ยวที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม ทำให้งานวิจัยสำเร็จลุล่วง

เอกสารอ้างอิง

- จิราพร รุ่งเลิศเกรียงไกร และคณะนักวิจัยจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2551. **เศษโฟมเก่าสามารถนำกลับไปใช้ในการทำคอนกรีตบล็อกประดับ.** กรุงเทพฯ. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 1 - 43 น.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2535. **หลักการวิจัยเบื้องต้น.** โรงพิมพ์สุวีริยาสาสน์. พิมพ์ครั้งที่ 3 กรุงเทพฯ. 168 น.
- ปฤถต์ แสงสว่าง. 2541 . **การศึกษาคุณค่าศิลปะปูนปั้นไทยตามทัศนะของผู้เชี่ยวชาญงานปูนปั้นและนักศึกษาโปรแกรมวิชาศิลปศึกษาระดับปริญญาบัณฑิตในสถาบันราชภัฏ.** กรุงเทพฯ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 1-198 น.
- สมบุญ คงสมศักดิ์ศิริ. (2549, กุมภาพันธ์-กรกฎาคม). “การใช้เศษโฟมมาทำวัสดุผสมหยาบมวลเบาในงานคอนกรีต”, **วิชาการ**. 2(1) : 1 – 5.
- Yamane, Taro.1973. **Statistics: An Introductory Analysis.** Third editio. Newyork : Harper and Row Publication. ในวิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

---

¹ สถาบันทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม 179 หมู่ 3 ตำบล ไม้ฝาด อำเภอ สีกา จังหวัด ตรัง 92150